

GS 1718

Den gamla Skånska Spelmanne

Anders Persons

hiertliga

Fröjdesång

på

Sveriges och Norriges Arf-Furstes
Hans Kongl. Högghets, Hertigens af Skåne,

Höga Döpelse-Dag,

den 11 Maj 1826.

Tryckt i Wennlundskas Boktryckeriet.

Stockholm,

1826.

on Laura

Kanske jag rör fiolen sista gången,
Ty jag är gammal och min hand är swag;
Dock skall han ljuda widt den höga sången,
På Swenska hjertats stora högtidsdag.
Sin swanesång will Gubben låta höra;
Och Sweriges wälgång skall den sången röra.

Ej mina ord så konstrikt kunna falla,
Ofkonstlad, som min själ, är ock min sång,
Och ofta rimmar jag med falleralla,
Då ord ej finns för känslan mången gång.
Med muntert sinne stråken hurtigt föra,
Så bör sig Swenska spelman låta höra.

Tron ej ni, lärde och ni Riddersmän!
 Att ni blott älska kan er fosterjord.
 Nej -- gamla spelman ofta lifligt känner,
 Då ni blott ägen granna, tomma ord.
 Och mången muntran af mig blifwit sjungen,
 Att älska Sverige och den goda Kungen.

I dag jag sjunger om vår Prins den unga,
 Som Josephina skänkt åt Swea land,
 Bestånd att en gång bära Kronan tunga,
 Och föra Swenska Spiran i sin hand.
 Att Staten född, han nu i Christi Kyrka
 En medlem blir, och wigs till ljus och styrka.

Af Swea Folk en Hjelte kallad blifwit
 Till deras Konung. De ej ångrat det.
 Sjelfständighet och frid han landet gifwit,
 Och som en karl han det regera wet.
 Och Sveriges Allmoge wet det värdera,
 Med tack och trohet, om den ej kan mera.

I Unga! det är ni, som skolen ärfwa
 Den frid och frihet han vårt land beredt.
 Hwad han med möda funnat er förwärfwa,
 Med Faderskärlek han åt eder gett.
 Att han gjort er och edra fäder sälla,
 Det bör hans ättelägg af er umgälla.

We eder, om då han och wi ä' döda,
 Ni sätten fläck uppå vårt Swenska namn.
 Wi lefde just uti de tider snöda,
 Och öppnade hwarann en brödrasamn.
 Wi hafwa lärt att trohet är af nöden,
 Om man skall gå igenom swära öden.

Er lären tidigt älska Swenska åtan,
 Och med detsamma Sveriges Rungastam!
 Med mannamod och utan all försåran
 Gån eder wåg ostraffeliga fram!
 Då finns för er wäl också någon tunga,
 Som will om edra bragder glättigt sjunga.

Dig, Oscar! älske wi, ty Du är redan
 Mer Swenskt, än någon född i Swithiod.
 Du hjertesinnet fått i arf, och sedan
 Man sagt oss, Du är både wis och god.
 Utaf Din mun den unga Carl skall lära,
 Att Folkets kärlek ger blott Kungen ära.

O Gud! wälsigna detta barnets dagar,
 Och låt det uti kraft och mod och dygd
 Brås på sin Far och Farfar; då beklagar
 Jag den, som will ofreda Sveriges bygd.
 Och tryggt från barn och barnbarn gå wi gamla
 Att våra ben till våra Fäders samla.